

Pan
Łukasz Goldman
Radny
Rady Miasta Zduńska Wola

Nasz znak: RM.0003.30.2020

Data: 18 czerwca 2020 r.

Dotyczy: odpowiedzi na interpelację międzysesyjną.

W odpowiedzi na interpelację międzysesyjną, złożoną w dniu 9 czerwca 2020 r. w sprawie cyt.: „wprowadzenia sprostowania w artykule, który pojawił się na stronie Urzędu Miasta pt. „Odrodzenie samorządu w Zduńskiej Woli”. Na stronie Urzędu Miasta 27 maja 2020 roku pojawił się artykuł Tomasza Polkowskiego, Dyrektora Muzeum Historii Miasta Zduńska Wola poświęcony pierwszym w pełni wolnym i demokratycznym wyborom samorządowym pt. „Odrodzenie samorządu w Zduńskiej Woli”. W artykule autor napisał „Przytłaczające zwycięstwo obozu solidarnościowego w wyborach parlamentarnych rok wcześniej i powołanie pierwszego od pół wieku niekomunistycznego rządu, rządu Tadeusza Mazowieckiego, pozwoliło na dokonanie transformacji ustrojowej”. Niezgodne z faktami jest stwierdzenie, że rząd Tadeusza Mazowieckiego był „niekomunistyczny”. Pragnę przypomnieć, że zasiadał w nim Czesław Kiszczak (działacz komunistyczny, członek WRON) jako minister spraw wewnętrznych w randze Wiceprezesa Rady Ministrów czy Florian Siwicki (działacz komunistyczny, członek WRON) jako minister obrony narodowej. Zgodnie z wcześniejszymi umowami resorty „siłowe” miały pozostać w rękach komunistów. 12 grudnia 2012 roku w Sądzie Okręgowym w Warszawie zapadł wyrok według którego stan wojenny przygotowano i wprowadzono niezgodnie z ówczesną konstytucją, a dokonała tego „grupa przestępcza o charakterze zbrojnym”. Proszę o wprowadzenie sprostowania do w/w artykułu i trzymanie się faktów historycznych. Interpelacja podyktowana jest dbałością o prawdę historyczną.” uprzejmie informuję, biorąc pod uwagę załączone wyjaśnienia Tomasza Polkowskiego, Dyrektora Muzeum Historii Miasta Zduńska Wola, że wymieniony w interpelacji artykuł nie wymaga sprostowania.

Z poważaniem

PREZYDENT MIASTA

Konrad Pokora

Do wiadomości:

1. Biuro Rady Miasta w m.

SEKRETARZ MIASTA

Izabela Dobrowolska

ZASTĘPCA PREZYDENTA

Paweł Szewczyk

Z up. PREZYDENTA MIASTA

98-220 ZDUŃSKA WOLA, UL. STEFANA ŻŁOTNICKIEGO 12

SEKRETARIAT +48 43 825 02 01

BIURA STRATEGII I ROZWOJU CENTRALA +48 43 825 02 00

FAX +48 43 825 02 02

INSPEKTOR

Anna Paszkiewicz-Banas

WWW.ZDUNSKAWOLA.PL

WWW.BIP.ZDUNSKAWOLA.PL

E-MAIL: URZAD_MIASTA@ZDUNSKAWOLA.PL

SEKRETARIAT@ZDUNSKAWOLA.PL

Zduńska Wola 18 czerwca 2020 r.

Tomasz Polkowski
Dyrektor
Muzeum Historii Miasta Zduńska Wola

Szanowny Pan
Konrad Pokora
Prezydent Miasta Zduńska Wola

Nasz znak: MHMZW 052.1.2020

Dotyczy: Interpelacji międzysesyjnej Radnego Rady Miasta Zduńska Wola Łukasza Goldmana

Odpowiedź na interpelację międzysesyjną Radnego Rady Miasta Zduńska Wola

Łukasza Goldmana w treści:

„Interpelacja międzysesyjna w sprawie: wprowadzenia sprostowania w artykule, który pojawił się na stronie Urzędu Miasta pt. „Odrodzenie samorządu w Zduńskiej Woli”.

Na stronie Urzędu Miasta 27 maja 2020 roku pojawił się artykuł Tomasza Polkowskiego, Dyrektora Muzeum Historii Miasta Zduńska Wola poświęcony pierwszym w pełni wolnym i demokratycznym wyborom samorządowym pt. „Odrodzenie samorządu w Zduńskiej Woli”. W artykule autor napisał „Przytłaczające zwycięstwo obozu solidarnościowego w wyborach parlamentarnych rok wcześniej i powołanie pierwszego od pół wieku niekomunistycznego rządu, rządu Tadeusza Mazowieckiego, pozwoliło na dokonanie transformacji ustrojowej”.

Niezgodne z faktami jest stwierdzenie, że rząd Tadeusza Mazowieckiego był „niekomunistyczny”. Pragnę przypomnieć, że zasiadał w nim Czesław Kiszczak (działacz komunistyczny, członek WRON) jako minister spraw wewnętrznych w randze Wiceprezesa Rady Ministrów czy Florian Siwicki (działacz komunistyczny, członek WRON) jako minister obrony narodowej. Zgodnie z wcześniejszymi umowami resorty „siłowe” miały pozostać w rękach komunistów. 12 grudnia 2012 roku w Sądzie Okręgowym w Warszawie zapadł wyrok, według którego stan wojenny przygotowano i wprowadzono niezgodnie z ówczesną konstytucją, a dokonała tego „grupa przestępcza o charakterze zbrojnym”.

Proszę o wprowadzenie sprostowania do w/w artykułu i trzymanie się faktów historycznych. Interpelacja podyktowana jest dbałością o prawdę historyczną.”

Paul Ricoeur powiada: „Historia jest historią tylko o tyle, o ile nie prowadzi do absolutnego dyskursu ani do absolutnej wyjątkowości; jest historią tylko wtedy, kiedy jej sens pozostaje niejasny i zawikłany [...]. Historia z założenia jest dwuznaczna, w tym sensie, że jest teoretycznie zdarzeniowa i teoretycznie strukturalna. Historia jest królestwem niedoskonałości i nieścistości. To odkrycie nie jest bezcelowe; usprawiedliwia ono historyka. Usprawiedliwia ona wszystkie jego trudności i kłopoty. Historia chce być obiektywna i jednocześnie nie może być obiektywna. Chce przywracać do życia, a może tylko rekonstruować. Chce uaktualniać przeszłość, ale jednocześnie musi respektować dystans historycznego oddalenia i jego głębię. Wreszcie refleksja historyczna ma skłonność do usprawiedliwiania

INSTYTUCJA KULTURY MIASTA ZDUŃSKA WOLA

wszystkich aporii, jakie wiążą się z zawodem historyka; tych, których istnienie sygnalizował Marc Bloch w swojej obronie historii i zawodu historyka. Te trudności nie wynikają z wadliwej metody; są to głęboko uzasadnione niejednoznaczności?

Odnosząc się zatem do tych słów i przywołując myśl Charles'a Prestwicha Scotta: „Fakty są święte, opinia jest wolna”, musimy zwrócić uwagę na dwie rzeczy. Po pierwsze pole pozostawione opinii jest w historii mniej rozległe, niż się to wydaje. Po drugie fakty są mniej święte, niż się sądzi. Fakty historyczne są bowiem **konstrukcjami**.

Uświadomienie sobie, że fakt historyczny jest konstrukcją i że dokument nie jest niewinny, rzuciło w historiografii nowe światło na procedury konstruowania wiedzy historycznej. Opracowywać fakt to budować go – głosił już w 1933 roku Lucien Febvre. Budowanie faktów natomiast wymusza na historyku stawianie pytań. To pytania w procesie badania dokumentów powinny dostarczać odpowiedzi. Jeśli nie ma pytania, wówczas pozostaje tylko nicość. Fakt historyczny istnieje wyłącznie wewnątrz historii problemowej. Tym samym obiektywizm historyczny nie polega na czystym podporządkowaniu się faktom. Max Weber z kolei nauczał, że każda próba zrozumienia rzeczywistości historycznej bez subiektywnych hipotez prowadziłyby wyłącznie do chaotycznych egzystencjalnych osądów niezliczonych odosobnionych zdarzeń, a historia, jak każda nauka, musi uogólniać i objaśniać. „Nie byłoby w historii twórczego dyskursu bez uogólnienia” powiada Gordon Leff.

Na temat konstruowania faktu historycznego znajdziemy szczegółowe wypowiedzi we wszystkich **rozprawach** dotyczących metodologii historii. Tam też i tylko tam (!) (w artykułach, recenzjach ale także podczas konferencji i seminariów) historycy starają się dociec sedna zakamarków historycznych opowieści. Nadużycia w historii mają miejsce wyłącznie wtedy, kiedy historyk staje się czymś stronnikiem lub politykiem. Obrady Rady Miasta z zasady stanowią platformę wypowiedzi samorządowców i polityków. Tym samym wszelkie prośby wystosowane do historyka poprzez tego typu medium świadczą o próbie deprofesjonalizacji historii.

Jeśli pamięć jest dla władzy stawką w grze, jeśli pozwala na świadome lub nieświadome manipulacje, jeśli podporządkowuje się indywidualnym lub zbiorowym interesom, to dla historii, podobnie jak dla innych nauk, jedyną normą jest prawda. Osobiście nie wierzę w istnienie jednej prawdy historycznej, ale wierzę, że historyk winien usilnie starać się o zbudowanie historii prawdziwej.

Z wyrazami szacunku

Tomasz Polkowski